

Lepe vesti vs. dno dna

Najbolji ambasadori ovoga grada jesu umetnici, sportisti i mladi naučnici. Stručni savet za pripremu nastupa Srbije na 56. Venecijanskom bijenalu odlučio je da našu zemlju na jednom od najcenjenijih umetničkih skupova na svetu predstavlja Pančevac Ivan Grubanov projektom „Ujedinjene mrtve nacije“. Živo end sjajno!

Pošto je naterao planetu da se divi njegovoj upornosti, hrabrosti i znanju, Duca Borković je svratio do redakcije lokalnog lista da se pozdravi sa starim drugarima. Razgovor sa automobilističkim asom iz Pančeva, koga, recimo, u Argentini i Japanu obožavajući jure za autogram, možete pročitati u ovom broju. U glavnim ulogama tokom susreta dveju rukometnih reprezentacija – Srbije i Crne Gore – bili su selektori tih timova Dejan Perić i Ljuba Obradović, takođe naši sugrađani, a da dva nacionalna tima predvode dvojica stručnjaka iz istog, relativno malog grada – e, to je pravi kuriozitet!

Nije neophodno posebno potcrtavati koliko specifična težina kulture ovoga grada dobija svaki put kada Nebojša Glogovac, bard srpskog glumišta, s ponosom kaže da je odrastao u Pančevu i u njemu počeo da se razvija kao umetnik. Ali i zbog toga što je neuporedivo manje medijski eksponirana, važno je ovde pomenuti i dr Svetlanu Gavrilov, koja je detinjstvo i mladost provela u Pančevu, a sada se bavi biologijom matičnih ćelija i embriologijom u zvanično najboljoj bolnici za lečenje kancera u Americi.

Šta je zajedničko za sve ove uspešne i profesionalno ostvarene ljude? Rado se, kad god mogu, vraćaju u svoj grad, jer u njemu, neki bukvalno, a drugi praktično, ne žive. Okej, mnogo je istine i u tome da ih upravo posao vuče u beli svet, ali biće da bi češće dolazili i zbog lokalpatriotizma pokušavali da utiču na razvoj umetnosti, sporta, privrede ili nauke u Pančevu da za to postoje najminimalniji uslovi. A njih nema. Jedino što ovde odlično funkcioniše jesu ritejl park i dve-tri privatne firme srednje veličine.

Da se isele, što iz grada, što iz države, jedva čekaju i svi ostali talentovani mladi ljudi, a čime se bave oni što treba da stvaraju pomenute uslove za o(p)stanak, pročitajte ispod zvezdica koje slede, neophodno je uzeti dah.

Vest da je Dejan Simeunović, upravnik Zelene pijace, priveden jer je, prema navodima Dejana Živanovića, pomoćnika gradonačelnika, pretio njemu, svom imenjaku, da će mu „namestiti“ saobraćajku, objavili su apsolutno svi relevantni mediji u zemlji. Obojica su – treba li to uopšte notirati – članovi i u gradu vladajućeg SNS-a. Jedino pozitivno u toj dugoj-end-tužnoj priči o borbi za prevlast u stranci na teritoriji grada jeste hrabrost koju je Živanović pokazao, čime je poručio da treba verovati institucijama sistema – policiji i sudstvu.

Novi pančevački blam nad blamovima je stigao, a da prethodna blamaža nije uspela da nestane s vrha liste informacija koje ljudi šeruju po društvenim mrežama. Mislimo na gradonačelnikovo poništavanje odluke komisije o dodeli novembarskih nagrada, što su svi poznavaooci političkih prilika u gradu s pravom doveli u vezu s ispitivanjem snaga unutar gradskog odbora SNS-a. Radanov jeste pokazao odlučnost, pa čak i političku ludost, ali je ostao nedorečen: morao je naglas da kaže o kome se konkretno radi – ko je koga vodio na prejedanje i ko je zahvaljujući tome „zaslužio” najveće gradske počasti. Ovako, kolateralno stradaju i oni koji su u potpunosti zaslužili nagradu. Radanov ima samo još jednu priliku da nastavi tamo gde je stao i da ostane hrabar do kraja: govor na svečanoj akademiji povodom Dana grada.

Šta nam govore ove dve poučne priče? Da bi ti procvetao život, više nije dovoljno da se učlaniš u najjaču stranku, kao što je to bilo u vreme SPS-a ili DS-a, već moraš da pogodiš, čim, „normalno”, uđeš u partiju, pravu struju unutar SNS-a. I nisu to izmislili naši lokalci, prepisuju taj recept s vrha; ako poslanik iz srbijanskog mestačeta Zaječara preko medija poručuje stranačkom predsedniku Izvršnog odbora da ne može on da ga isključi iz SNS-a, već samo prvi čovek partije (i Vlade), onda je poruka jasna: zna se ko o svemu odlučuje, pa se potrudi da mu budeš što bliži i biće ti bolje.

Divota. Transparentna. Ah, umalo da zaboravimo: sugrađanke i sugrađani, srećan nam Dan grada!

Siniša Trajković